Nr. 63. Piątek 17. Marca 1871. **Rok 61.**

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzedowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 zlr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 zlr.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct

GAZETA LWOWSKA

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond: pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Od Administracyi!

Zaproszenie do przedpłaty na

„Gazetę Lwowską“

wraz z Dziennikiem urzędowym,

Przedpłata wynosi:

w miejscu:

ćwierćrocznie	3 zł.
miesięcznie	1 zł.

z przesyłką pocztową:

ćwierćrocznie	4 zł.
miesięcznie	1 zł. 35 c.

Prenumerować można: ulica Wałowa Nr. 370: ćwierćrocznie: tylko od 1. stycznia — 1. kwietnia — 1. lipca i 1. października, każdego roku, miesięcznie: tylko od 1. każdego miesiąca.

Przedpłatę (franco) najdogodniej przesyłać przekazem pocztowym, a ktoby sobie życzył otrzymać kwit, — raczy nadesłać markę listową na 5 cent.

Część urzędowa.

Najwyższem postanowieniem z 4go b. m. raczył Jego c. i k. Apost. Mość zatwierdzić wybór:

Rudolfa Seeligera, burmistrza miasta Biały, na prezesa, a ks. Jana Temple, r. k. proboszcza w Halanowie, na zastępcę prezesa rady powiatowej w Biały;

Juliana Starzyńskiego, przełożonego obszaru dworskiego, na prezesa, a Tymona Morawskiego, doktora medycyny i chirurgii, na zastępcę prezesa rady powiatowej w Borszczowie;

Władysława z Lubrańca Dąmbskiego, właściciela dóbr, na prezesa, a Konstantego Ramulta, c. k. notaryusza, na zastępcę prezesa rady powiatowej w Brzesku;

Jana barona Brunickiego, właściciela dóbr, na prezesa, a Konstantego Rojowskiego, posiadacza dóbr, na zastępcę prezesa rady powiatowej w Cieszanowie;

Maryana Sroczyńskiego, właściciela dóbr, na prezesa, a Władysława Domaradzkiego, c. k. notaryusza, na zastępcę prezesa rady powiatowej w Dąbrowy;

Edwarda Weissmanna, posła na Sejm krajowy i właściciela dóbr, na prezesa, a ks. Wiktora Dolnickiego, gr. k. proboszcza, na zastępcę prezesa rady powiatowej w Gródku;

Adolfa Dobrzyńskiego, właściciela dór, na prezesa, a Józefa Jaworskiego, b. c. k. radcę sądu krajowego, na zastępcę prezesa rady powiatowej w Sączu;

Leona Boznańskiego, właściciela dóbr, na prezesa, a Walerego Brzozowskiego, właściciela dóbr, na zastępcę prezesa rady powiatowej w Pilznie;

Dr. Alojzego Rybickiego, adwokata krajowego, na prezesa, a Henryka Christiani-Grabieńskiego, właściciela dóbr, na zastępcę prezesa rady powiatowej w Rzeszowie;

księdza Józefa Zawadowskiego, gr. kat. proboszcza, na prezesa, a ks. Franciszka Sawę, r. k. proboszcza, na zastępcę prezesa rady powiatowej w Tłumaczu;

Wincentego Podlewskiego c. k. pułkownika i właściciela dóbr na prezesa, a Konstantego Pietruskiego właściciela dóbr na zastępcę prezesa rady powiatowej w Żydaczowie.;

Teodora Zubrzyckiego c. k. sędziego powiatowego na prezesa rady powiatowej w Przemyślanach;

Dr. Kar. Kaczkowskiego adwokata krajowego na prezesa Rady powiatowej w Tarnowie;

Karola Hubickiego właściciela dóbr na prezesa, a Tadeusza Zagajewskiego c. k. Notaryusza na zastępcę prezesa rady powiatowej w Brodach;

Mikołaja Wolańskiego posła na Sejm krajowy członku rady państwa i właściciela dóbr na prezesa, a Stanisława Fiszer c. k. poborcę podatkowego na zastępcę prezesa rady powiatowej w Czortkowie;

Tomasza Horodyskiego posła na Sejm krajowy, członka Rady państwa i właściciela dóbr na prezesa, a Zygmunta Bojarskiego właściciela dóbr na zastępcę prezesa rady powiatowej w Husiatynie;

Seweryna barona Horocha właściciela dóbr na prezesa, a Kazimierza Andruszowskiego dzierżawcę dóbr na zastępcę prezesa rady powiatowej w Jaworowie;

Stanisław Biberstein-Starowiejskiego właściciela dóbr na prezesa, a Sylwestra Jaciewicza, c. k. notaryusza na zastępcę prezesa rady powiatowej w Krośnie;

Maxymiliana Marszałkowicza właściciela dóbr na prezesa, a ks. Winc. Kolora przeora Cystersów z Szczyrzycu na zastępcę prezesa rady powiatowej w Limanowy;

Maxymiliana Łępkowskiego właściciela dóbr na prezesa, a Zenona Słoneckiego, posła na Sejm krajowy i właściciela realności za zastępcę prezesa rady poiatowej w Sanoku;

Władysława Głowackiego właściciela dóbr na prezesa, a Dra Klemensa Żywickiego adwokata krajowego na zastępcę prezesa rady powiatowej w Tarnopolu;

Edwarda hrabiego Stadnickiego, szambelana Jego c. i k. Mości i właściciela dóbr na prezesa, a Fryderyka Prottunga, c. k. sędziego powiatowego na zastępcę prezesa rady powiatowej w Mościskach;

Jana hrabiego Tarnowskiego właściciela dóbr na prezesa rady powiatowej w Tarnobrzegu.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa

Lwów, dnia 15. marca 1871.

Część nieurzędowa.

Lwów, dnia 17. marca.

Na posiedzeniu izby deputowanych Rady państwa z 14. b. m. odpowiadali ministrowie na cały szereg wniesionych niedawno interpelacyi. Każda z tych odpowiedzi zasługuje na uwagę, bo w każdej widocznym jest zamiar jasnego i wyczerpującego wytłuszczenia motywów, które dosadnie charakteryzują stanowisko dzisiejszego rządu. Żaden przeciwnik ministerstwa nie może zrobić zarzutu, że rząd w odpowiedziach swoich chciał pozbyć się jak najprędzej niemiłych dla niego interpelacyi. Rzadko bowiem zdarzało się izbie słyszeć tak obszerne i wyczerpujące odpowiedzi.

Z tych kilku odpowiedzi rządu podnosi ›Fremdenblatt‹ dwie, które uważać można za illustracyę programu rządowego, t. j. odpowiedź ministra oświecenia na interpelacyę deputowanego Figuły o znanem piśmie biskupa z Linzu i usprawiedliwienie zakazu uroczystego obchodu zwycięztw niemieckich.

›Jak wiadomo — pisze ›Fremdenblatt‹ — pomawiano rząd o ›klerykalne‹ tendencye. Ten jeden wyraz wywołuje zawsze ślepą bojaźń, i staje się pożądaną bronią przeciw rządowi. I teraz skorzystano z domysłów nieuzasadnionych, by podsycić niemi nieufność do ministerstwa, rozbudzoną już poniekąd tajemniczą genezą dzisiejszego gabinetu. Z odpowiedzi Jego Excel. ministra oświecenia dr. Jirecka przekonano się dopiero, jak niesłusznem było to posądzenie rządu o dążności klerykalne. Odpowiedź ta dopiero po przeczytaniu znajdzie należyte ocenienie, bo akcent nie-niemiecki mowcy utrudnił izbie zrozumienie całej mowy w chwili jej wygłoszenia. Ale kto przeczyta tę mowę, ten pewnie już nie posądzi ministerstwo o klerykalne zachcianki. Jego Excel. dr. Jirecek nazwał postępowanie biskupa z Linzu, a właściwie postępowanie konsystorza linckiego ›buntem przeciw istniejącym ustawom.‹ Nie przypominamy sobie, by ministerstwo dr. Giskry nazwało kiedy tak dosadnie postępowanie nieprzyjaznych wolności i postępowi żywiołów klerykalnych. Nazwa ta jest najwłaściwszą, a zapewnienie ministra oświecenia, że pismo konsystorza nie ›obałamuci‹ nikogo w przestrzeganiu ustaw, było najodpowiedniejszą odpowiedzią na interpelacyę. Dodając przy końcu tej odpowiedzi, że rząd czuwać będzie nad wykonaniem wydanych rozporządzeń, minister oświecenia wywiązał się w zupełności ze swojego zadania. Najliberalniejszy rząd nie mógłby dosadniej jeszcze potępić klerykalne zachcianki i zarzucić cokolwiek w tej sprawie dzisiejszemu ministerstwu.

›Nie tak pochlebnie ocenionem zostało usprawienie zakazu obchodu zwycięztw niemieckich. W kwestyi tej bowiem główną rolę odgrywa narodowość, w skutek czego spokojna rozwaga nie może zapanować nad pewnem rozdrażnieniem. A przecież zakaz ten był krokiem nietylko poprawnym, lecz także ostrożnym i roztropnym. Wszakże faktem jest, że ludność stanowczo przeciwną jest publicznemu i demonstracyjnemu uczczeniu zwycięztw niemieckich. Narodowe manifestacye są zawsze niebezpieczne w państwie, które składa się z różnych narodowości. Dzisiaj manifestacya podobna byłaby tem niebezpieczniejszą, gdyż i w obozie Niemców austryackich nie przycichły jeszcze zupełnie przykre wspomnienia z r. 1866. Nie jest nam obojętna dzisiejsza świetna potęga państwa niemieckiego, jednakże sympatye dla Niemiec nie powinny przygłuszać naszego austryackiego poczucia. A czyż nie zaparlibyśmy się tego poczucia, gdybyśmy przy blasku pochodni i odgłosie muzyki na ulicach naszych miast święcili tryumfy Bismarcka i jego króla, gdybyśmy uroczyście rozwinęli ten sztandar, pod którym niedawno szli Prusacy do walki z nami, gdybyśmy wreszcie występowali z mowami i wysyłali telegramy z pozdrowieniem do tych mężów, którzy pokonali nas na polu walki, a na polu dyplomacyi z Niemiec wypchnęli? Niezapominajmy, że po naszych miastach mieszkają także Austryacy, którzy nie są Niemcami, których podobne uroczystości rozdrażnićby mogły.

›Że zaś takie rozdrażnienie doprowadzić może do najsmutniejszych następstw, dowodem na to jest wolna Szwajcarya a mianowicie niemiecki Zürich, gdzie uroczysty obchód zwycięztw niemieckich wywołał najsmutniejsze ekscesa. Niemcy w Zurychu byliby w tej chwili wdzięczni władzom tamtejszym, gdyby one nie pozwoliły były na obchód zwycięztw niemieckich. Republikańskie władze nie ograniczyły prawa zgromadzeń i skutkiem tego są smutne ekscessa, które pozbawiły życia kilku obywateli. Oczywiście chętnie przypuszczamy, że w pięknej Styryi nie wybuchłyby podobne niepokoje i że Słowianie w uniwersytecie w Grazu nie byliby wystąpili z taką gwałtownością, jak tłumy robotników w Zurychu, ale mimo to urządzanoby kontrdemonstracye, czemu rząd przezorny winien zapobiedz, gdyż łatwo z tąd wyniknąć mogłyby niepokoje i zaburzenia publicznej spokojności.

›Pominąwszy jednakże tę obawę, J. Ex. hr. Hohenwart inny miał jeszcze powód, który go nakłonił do wydania znanego zakazu. Wszakże J. Ex hrabia Hohenwart jest przedewszystkiem Austryakiem, a jako minister Austryi nie mógł zezwolić na to, by niektórzy agitatorowie zachwiali w masach zdrowy zmysł austryacki dla tem łatwiejszego osiągnięcia swych celów, które wcale niezgodne są z celami Austryi.‹

Wiedeń. Najjaśniejszy Pan i Najjaśniejsza Pani wyjechali 15go b. m. rano z Wiednia do Budy.

Londyn. Nad pięciu punktami pracowała szczególnie konferencya londyńska. Najpierw szło o uznanie teoretyczne paryskiego traktatu i zastrzeżenie przeciw jednost onnemu zrywaniu stypulacyi. Punkt ten mieści się w pierwszym protokole podpisanym przez Rosyę. Potem przystąpiła konferencya do właściwej sprawy czarnomorskiej. Rosyi przyznano prawo, które odjął jej art. XIV. a tem samem przyszedł do skutku projekt poruszony przez hr. Beusta przed dwoma laty. Trzecim punktem jest przyznanie Turcyi prawa przepuszczania okrętów wojennych mocarstw europejskich przez cieśninę Dardanellów. Co do czwartego punktu

t. j. ujść Dunaju, to o tem rozstrzyga już deneutralizacya morza czarnego. Ścisłe zneutralizowanie bowiem Delty nie dałoby się pogodzić z pojawieniem się bandery rosyjskiej na morzu czarnem. Co do piątego punktu, t. j. żeglugi na Dunaju nie porozumiano się na konferencyi ale przyznano słuszność projektowi Austryi, ażeby koszta robót u wrót żelaznych pokrywano z cła opłaconego przez przepływające tamtędy okręty.

— W Camden House w Chiselhurst przygotowano już wszystko na przyjęcie ex-cesarza francuskiego. Jak słychać, ograniczy on otoczenie swoje bardzo, i zatrzyma tylko cztery osoby, zanim opuści ląd stały, by po raz trzeci znaleść w Anglii przytułek. Dom zresztą, w którym z małżonką swoją i chorym synem mieszkać będzie, byłby za mały dla większego dworu. Aby jednak pozorne to ograniczenie swego gospodarstwa stało w związku z rzekomem jego ubóstwem, wnosić ztąd nie potrzeba. Bardzo pewnym pogłoskom o ogromnych sumach, które w słusznem ocenieniu niestałości wszystkich rzeczy doczesnych właśnie miał sobie odłożyć, zaprzeczono równie pewno ze strony bonapartystowskiej, a urzędowy jej organ „La Situation", w Londynie wychodzący, nie przestaje podnosić ubóstwa cesarza jak faktu wzruszającego i przedstawiać publiczności jako wynik bezprzykładnej patryotycznej bezinteresowności i ofiarności. Bezinteresownością w ogóle miało się wyróżniać towarzystwo zbawców społeczeństwa z d. 2go grudnia 1851 r. Mimo to uchodzi tu wzruszające ubóstwo to za myt pobożny. Tyle jednak jest także pewnem, że znaczne sumy, o jakich pogłoski donosiły, nie zostały zapisane do księgi dypozytalnej banku angielskiego na nazwisko Napoleona IIIgo, — ale też z drugiej strony nazwiska jak Fleury, Persigny i książę Alby nie stoją na przeszkodzie akuratnemu pobieraniu i wczesnemu translokowaniu kosolów. Tymczasowo zaś jest dobrowolne czy niedobrowolne ubóstwo bardzo stósownem do roli, jaką sobie ex-cesarz obrał na pierwszy akt swego wygnania. — „Observer" otrzymuje z wiarogodnego źródła wiadomość, że Ludwik Napoleon nie myśli ubiegać się o należący mu się tron cesarski za pomocą czynnego wmięszania się do polityki francuskiej. Lecz „jest gotowym do usług dla narodu francuskiego, i kiedykolwiek powołanym zostanie, będzie posłusznym woli ludu". Napoleon przyjmuje postawę wyczekującej rezygnacyi. Przyznać też trzeba, że postawa ta jest jedyną, jaka mu jeszcze pozostaje, a w interesie leży dziejowego rozwoju i honoru francuskiego, aby nigdy już nie miał sposobności wystąpienia w roli zbawcy społeczeństwa. Jak na teraz, nie wchodzi on bezwątpienia w żadną kombinacyę polityczną.

Z Chiselhurst donoszą dalej, że ex-cesarzowa na swych codziennych przechadzkach nie budzi już żadnej uwagi, podczas kiedy dawniej podziwiali i naprzykrzali się jej na każdym kroku ciekawi, którzy tam ze wszystkich stron królestwa spieszyli.

Paryż. „Journal des Debats" pisze pod datą 8. b. m.: „Działa stoją jeszcze zawsze na Montmartre; lecz część ta miasta jest zupełnie spokojną. Dziś tylko był spokój nieco zakłócony. Jeden batalion gwardyi narodowej wypowiedział posłuszeństwo swojemu komendantowi za to, iż ten zatrzymał fundusz przeznaczony na żołd dla tego batalionu. Przyszło ztąd do kłótni, która zwróciła na siebie uwagę przechodzących przez Avenue Trudaire i przyległych ulic. Na bulwarach Sosissonniere i Montmarte więcej zajmują się kwestyą dział jak w samem Montmartre. Niektórzy obywatele utrzymują i dowodzą z wielką energią, iż gwardya narodowa nie ma prawa zatrzymywać dział i zwracać je ku Paryżowi. Kwestya 30 sous bywa także żywo rozbieraną. Jakiś gwardzista zdaje się być bardzo wzruszonym i mówi podniesionym głosem, iż półtora franka mu nie wystarcza, on potrzebuje trzy franki; ktoś przystępuje do niego i powiada mu: „Jeżeli masz żonę i dzieci, natenczas i trzy franki ci nie wystarczą; jeżeli chcesz mieć tyle, ile potrzebujesz wracaj do swego dawnego zatrudnienia." Kilka kroków dalej omawiają zgromadzeni, w jaki sposób dały by się koszta wojenne jak najprędzej pokryć. Jedni są za patryotyczną subskrypcyą, drudzy utrzymują, iż ci powinni koszta wojenne płacić, którzy za zawarciem pokoju głosowali; wywód ten nie znajduje jednakowoż między zgromadzonymi wielu zwolenników. W ogóle można powiedzieć, iż zgromadzeni na bulwarach bardzo spokojnie rozprawiają nad kwestyami dziennemi, co stanowi wielki kontrast z rozprawami klubów, które dawniej wieczorami na bulwarach się zbierały i zaciętą prowadziły polemikę.

Bordeaux. Według „Rappel" zaszła w Bordeaux bardzo gwałtowna scena w biurze zgromadzenia narodowego, któremu prezyduje p. Baze Minister wojny, jenerał Leflö, interpelowany w sprawie zamieszek paryskich, zaręczał, że nie noszą one tak niebezpiecznego charakteru, jak opisują dzienniki; jeneral Vinoy otrzymał posiłki, ale zarazem wskazówki, by postępował z wielkiem umiarkowaniem względem zbłąkanych. Na to odparł jenerał Ducrot, że rząd nie powinien oszczędzać hołoty paryskiej i że należy całą Francyą raz nareszcie oczyścić z rycerzy ulicznych i barykadowych, dążących jedynie do rewolucyi i anarchii. „Czas — zawołał jenerał w końcu — byśmy położyli koniec tego rodzaju stósunkom. Zaledwie uwierzyć można, że n. p. prefektem departamentu, w którym mnie wybrano, jest dawniejszy deportowany." P. Peyrat, redaktor „Avenir National wtrącił, że deportacya za czasów cesarstwa zaszczycała a nie ubliżała, czego najlepszym dowodem jenerał Leflö i p. Bazę. Minister wojny poświadcza to zdanie, dodając, że słowa gwałtowne jenerała Ducrot tem bardziej mu są przykre, iż właśnie zamierzał oddać mu dowództwo nad armią lyońską. Ducrot skoczył z miejsca, uderzył pięścią w stół i wykrzyknąwszy, że nie myśli nadal służyć rządowi, w którego łonie znajdują się tacy ludzie, jak pp. Favre, Simon i jenerał Leflö, opuścił salę posiedzeń. — Zdarzenie to wywołało w kołach poselskich wielkie wrażenie. Zdaje się, że jenerał Ducrot umyślnie zerwał z obecnym rządem, by w razie zamachu nań konserwatystów stanąć na czele nowego rządu

Siły zbrojne Francyi wynosiły w chwili zawarcia pokoju ogółem 460.000 ludzi. Z tych przypada 120.000 na armią jenerała Chanzy, 60.000 na armią północną, 30.000 ludzi w rozmaitych obozach instrukcyjnych.

Garibaldi przybył 16. lutego na wyspę Kaprerę i rozpoczął natychmiast uprawiać swoje winnice.

Rozgłośny swego czasu w świecie finansowym bankier Jules Mirés umarł niedawno w opłakanym stanie majątkowym.

Rzym. O rozruchach w Rzymie dnia 9go i 10go marca w kościele jezuickim piszą do „Italie" następujące szczegóły: „Santini, oficer gwardyi narodowej wstąpił do kościoła jezuickiego, i został tam przez niejaki czas z kilkoma towarzyszami. Przy wyjściu z kościoła napadło go kilka osób i wybiło go pod pozorem, jakoby się miał śmiać w kościele Osoby te były uzbrojone w kije i należały dawniej do korpusu Caccialepri. Santini wraz z towarzyszami bronił się tak długo, dopóki nie nadeszła policya i karabinierzy. Policya uwięziła dwóch sprawców tego rozruchu, Seewolę i Costę. 10go b. m zgromadziło się wiele osób, które na sobie tego przenieść nie mogły, iż młody porucznik gwardyi znieważonym został, przy schodach kościoła, i oczekiwały końca kazania. Przy wyjściu z kościoła powstało przy bocznych drzwiach naprzeciw pałacu Alfieri zbiegowisko, przy czem bito się kułakami i laskami. Wkrótce nadeszła policya i wojsko, rozpędziły zgromadzonych na placu przed kościołem, i zamknęła dwie główne ulice oddziałami wojska 62. pułku. Uwięziono znowu kilku głównych sprawców rozruchu, wydalono z kościoła wszystkich, którzy się tam skryli, przy czem znaleziono wiele kijów, pałaszy i sztyletów. Po dwóch godzinach przywrócono spokój, wojsko zaś zajęło plac jezuicki i przyległe ulice.

Kronika.

— Na wczorajszem posiedzeniu rady miejskiej odbył się wybór delegata do krajowej Rady szkolnej. Na 73 głosujących otrzymał dotychczasowy delegat pan Juliusz Starkel 47 głosów, zatem wybrany został na dalsze trzy lata. Pan Komarnicki otrzymał 23 a profesor Sobieski 12 głosów.

(Usiłowane samobójstwo.) Wczoraj wieczór usiłował powiesić się we własnem mieszkaniu, Kaspar D., wyrobnik żonaty lat 50 mający. Żona i stróż domowy przeszkodzili zawczasu wykonaniu tego samobójczego zamiaru.

— „Czas" donosi, że 14 bm. odbył się w Krakowie ślub pana Wincentego Pola z panią Anielą Rościszewską.

(Koncert) drugi wiolonczelisty, Józefa Diema solisty króla bawarskiego z uprzejmym współudziałem p. dyr. Mikulego, p. Müllera i p. L. odbędzie się jutro w sali ratuszowej. Program jest następujący: 1. Sonata A-dur Beethovena, odegra pan Mikuli i koncertant. 3. Flutenreicher Ebro Schumana odśpiewa p. L* 3. Adagio i Rondo z koncertu H-moll — Serwais, odegra koncertant. 4. Duet z Elizir d'amore Donizettego, odśpiewają pp. L* i Müller. 5. Larghetto Mozarta, odegra koncertant. 6 Pieśń Schumane, odśpiewa p. Müller. 7. a) Pieśń bez słów, Hausera, b) Mazurka Rövera odegra koncertant. Początek o ½8 godzinie.

— Pan Jerzy Mayer, kapelmistrz konsystujący we Lwowie c. k. 34go pułku piechoty opuścił wczoraj Lwów udając się do rodzinnego swego kraju, do Czech, gdzie w jednem z miast tamtejszych otrzymał posadę miejscowego kapelmistrza. Pan Mayer podczas kilkuletniego pobytu swojego we Lwowie, jako dyrygujący orkiestrą tudzież jako kompozytor ulubionych tańców i innych utworów muzycznych, pozostawia po sobie dobrą pamięć u szerszej publiczności naszego grodu, gdzie także innemi osobistemi zaletami w życiu towarzyskiem umiał sobie zjednać licznych przyjaciół.

(Ucieczka z więzienia.) Z więzienia śledczego w Wojniczu zbiegł 8 b. m. inkwizyt Wacław Zgliński obwiniony o fałszowanie biletów bankowych. Żandarmeryi udało się schwytać zbiega.

(Wiadomości dyecezyalne). Dnia 2. marca b. r. umarł w Dobrej pow. limanowskim dyecezyi tarnowskiej, pleban obrz. łać. i poddziekani dekanatu tymbarskiego ks. Jakób Jans.

Probostwo to liczy w 9 miejscowościach i 1¾ milowym promieniu 4737 dusz, względem których obowiązki duszpasterskie wypełnia każdoczesny pleban wraz z ustanowionym wikarym.

Uposażenie stanowią 59 morgów ról i łąk w średniej glebie, tudzież 5 morgów lasu jodłowego, czysty zaś dochód roczny obliczony jest na 470 zł.

Dnia 25 lutego 1871 wprowadzonym zaś został kanonicznie na probostwo w Radziszowie powiecie myślenickim dyecezyi tarnowskiej, opróżnione od 19 listopada 1870 po śmierci dawniejszego plebana ś. p. księdza Jana Gutha de Toth Lipcse, dotychczasowy wikary w Szaflarach ksiądz Marceli Zauss

(Pożary.) Dnia 12. lutego zgorzała w Konarach w powiecie Tarnowskim, stodoła dworska. Ogień miał być podłożony. Szkoda wynosi 4900 zł. Dnia 24 lutego zgorzały w Gwoździcu w powiecie Turczańskim siedm zagród włościańskich. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda (niezabezpiecz.) wynosi 1600 zł Dnia 26 lutego zgorzało w Straszewicach w pow. Staromiejskim, cztery brogi ze zbożem. Ogień miał być podłożony. Szkoda (w części zabezp.) wynosi 800 zł. Dn. 27 lut. zgorzała w Kosztowej w powiecie Brzozowskim zagroda włościańska. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda (niezabezp.) wynosi 80 zł. Dnia 1. marca zgorzał na przedmieściu w Nowym Sączu dach domu kowala i kuźnia. Ogień miał być podłożony. Szkoda (niezabezp.) wynosi 200 zł. Dnia 2 marca zgorzały w Brzesku dwa domy. Ogień miał być podłożony. Szkoda (niezabezp.) wynosi 2350 złr. D. 4 marca zgorzała w Chołojowie w powiecie Kamioneckim zagroda włościańska. Przyczyna pożaru była nieostrożność. Szkoda (niezabezp.) wynosi 197 zł. Dnia 5. marca zgorzała pod Horodenkę zagroda włościańska. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda (niezabez.) wynosi 130 zł. Dnia 7 marca zgorzała w Rudce w powiecie Brzeskim zagroda włościańska. Ogień miał być podłożony. Szkoda (niezabezp.) wynosi 150 zł.

(Spis osób) które złożeniem datków pieniężnych od powinszowań noworocznych się uwolniły:

PP. Pappe 50 ct., Kohl 30 ct., Podlewski 2 zł., Orlecki 1 złr, Putschögel c. k. r. Nam. 1 zł., Wallek 10 ct., Józef Gugenmos 1 złr., Maurycy de Ostrow 2 zł., Leona Kroebel 30 ct., Ferdynand Spalke 2 złr., Marya Kozakiewicz 2 złr., Antonia Pasieczna 1 zł., Piotr Bieleski 40 ct., J. Kidoński 1 złr., J. Schneider 1 złr., Hauenschild pułkownik 1 złr., Glatz 20 ct., A. O. Mieses 1 złr., Maurycy Nierenstein 1 zł., Mandl Rubinstein 1 złr., J. R. Langner 1 złr., JW. Alexender hr. Fredro 1 złr., JW. Jan Alexander hrabia Fredro 1 złr., Józef Zieliński 1 zł., JW. Maurycy hrabia Dzieduszycki 2 złr., E. Starzewski 1 zł., J. Piszek 30 ct., JW. Stadnicki Tomasz hr. 2 złr., Stoczesch Ludwik 50 ct., Glxielli Henryk 50 ct., Chiliński 1 złr., Wysocki August 1 zł., dr. Spausta 1 zł., K. Paszkowski 1 zł., dr. Rappaport adwt. 1 złr, Południewski 1 złr., Morawetz 1 złr., Neuderd Józef 1 zł., Zrogowski 50 ct., Stokowska Emma 2 złr., Wolak Julia 1 zł, Lewakowski Tytus 2 zl, Gnoiński M. 2 zł., Osberger Felicya 1 zł., A. Kownacki 2 złr., Rogalski 1 złr., A. Ridell 10 ct., Wopaterny 20 ct., Szafrański 30 ct., N. Rogalski Adam 1 zł., Wurst Juliusz 1 zł., Brühl Paulina A. Czernik & syn 50 ct., Opuchlak 30 ct., Gorecki 1 złr., Mises 1 złr., Scholz Traugot 1 zł., Steinsberg Alfred 1 złr., N. N. 1 złr., F. J. Finz 40 ct., Markl Konstancya 40 ct., Pürszel Karol 30 ct., Juroski Joh. 1 złr., A. B 40 ct., JO. książe Poniński 2 zł., Głaczyński 50 ct, Engel Józef 1 złr., JO. książę Lubomirski Stanisław 2 złr. (C. d. n.)

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu lutym 1871:

	Miejsce targu:									
	Stryj		Rozwadów		Brzeżany		Kozowa		Tarnobrzeg	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	waluta austryacką									
Mec pszenicy	4	33	4	75	3	92	4	—	4	75
„ żyta	3	—	2	50	2	38	2	40	2	65
„ jęczmienia	2	26	2	25	1	90	1	80	2	27
„ owsa	1	51	2	—	1	28	1	25	1	90
„ grochu	4	—	3	10	2	70	—	—	3	45
„ hreczki	—	—	—	—	—	—	—	—	2	—
„ kukurudzy	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ ziemniaków	1	52	1	—	1	20	—	75		95
Cetnar siana	1	—	1	30	1	40	—	—	1	—
Sąg drzewa twardego	7	50	5	50	7	—	7	50	7	50
„ „ miękkiego	5	50	5	—	5	50	5	50	6	—
Funt mięsa wołowego	—	14	—	15	—	16	—	14	—	14
Miara wina	—	50	—	—	—	—	—	—	—	50
„ piwa	—	16	—	—	—	—	—	—	—	20
Wyrobnik z wiktem	—	22	—	33	—	35	—	45	—	30
„ bez wiktu	—	46	—	—	—	50	—	60	—	50

Ostatnia poczta.

Telegramy „Czasu."

Frankfurt 15go marca wieczór. Cesarz Wilhelm przybył tu dzisiaj w towarzystwie W. Księcia Heskiego o godzinie 6½ wieczór, i przyjmowany był świetnie przez władze cywilne i wojskowe, tudzież tłumy ludu, Miasto było przystrojone świątecznie, i wieczorem jarzęco illuminowane.

Petersburg 16go marca. Z nakazu Cara udała się deputacya wojskowa pod przewodnictwem jenerała Wrangla do Berlina dla powitania Cesarza niemieckiego za jego tam przybyciem.

Paryż 14go marca wieczór. Położenie w Montmartre nie zmieniło się, i nie przedstawia większego

niebezpieczeństwa jak dawniej. „Le bien public“ mówi że władze postanowiły gwardyę narodową, która zatrzymała działa, postawić w położeniu poddania się prawu. Rada ministrów zajmować się ma dzisiaj tą kwestyą.

Paryż 15go marca. Zapewniają, że w komitecie urzędującym na Montmartre zaszło rozdwojenie: jedni członkowie chcą wydać działa, inni nie; pokojowe załatwienie jest bliskiem.

Marsylia, 14. marca. Robotnicy w olearniach tudzież zamiatacze zaprzestali robót. Lud ciągle się gromadził, ale nie przyszło do żadnych zamieszek.

Bern, 15. marca. Komisarz związkowy wrócił tu z Berna. Na jego raport rada związkowa zaniechała obsadzenie Zürichu wojskiem związkowem; a oznajmiono rządowi w Zürich, iż rada związkowa spodziewa się, iż rząd kantonalny starać się będzie o nieprzerwane prowadzenie śledztwa i pewność wymiaru sprawiedliwości.

Madryt, 14. marca. Wybory wypadły jak następuje: 48 republikanów, między którymi 9 wyborów podwójnych; 62 karlistów, z tych 6 wyborów podwójnych; 10 zwolenników Montpensiera, 16 z parlamentarnego środka; 10 umiarkowanych; 8 niezawisłych; i 237 ministeryalnych. Dzienniki donoszą, że Gambetta w sobotę przejeżdżał przez San Sebastyan.

T E A T R.

Dziś (przedstaw. polskie). Po raz pierwszy: **„Mentor“**. Komedya w 3ch aktach prozą, oryginalnie napisana przez Jana Aleks. hr. Fredrę.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 16. marca 1871.

Hotel George: Hr. Mołodecki, z Brodów. — Janicki Antoni c. k. major, z Stryja.

Hotel Europejski: Cichoński Gustaw, z Królestwa. — Malinowski Włodz., z Horożanki. — Zawadzki Józef, z Sutkowic. —

Hotel angielski: Osmólski Wł., z Góry. — Sądecki Franciszek, z Uherca. — Dr. Kiesler Henryk adw., z Czerniowiec. — Plutyński Antoni, c. k. naczelnik sądu pow.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 16. marca 1871.

Pp. Br. Bülow Gorow, do Rosyi. — Br. Czechowicz Wład. do Gliuny. — Lange A., c. r. radca stanu, do Warszawy. — Dr. Fruchtmann F. adw., do Stryja — Butowicz A., do Petersburga.— Pawliński K. dr. praw, do Sambora. — Białoskurski St., do Staja. — Cielecki Ant., do Rosyi. — Cielecki C., do Cwitowa. — Jakubowicz J., do Głuszkowa. — Kopystyński J., do Zadurowa. — Kosowicz W., do Uherca. — Łucenko J., do Rosyi. — Mieroszewski A. do Królestwa. — Narbutt B., do Warszawy. — Obertyński St., do Tuszkowa. — Rodlewski St., do Kawska. — Rychlicki L., do Wilczej Woli. — Rozwadowski St., do Husiatyna. — Rubczyński Wł., do Stanina. — Sulimirski J., do Ropczyc. — Turkuł Feliks, do Seretca. — Wigura St., do Krakowa. — Zajączkowski E., do Zalesia. — Zakie Bolesław, do Ostrowa.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa	o g.	6 m. 42	rano.
„ „ „	o „	8 „ 7	wieczór.
„ „ do Czerniowiec	o „	8 „ 32	rano.
„ „ „	o „	12 „ 20	w nocy.
„ „ do Brod. i Złoc.	o „	8 „ 52	rano.
„ „ „	o „	11 „ 50	wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa	o g.	7 m. 37	rano.
„ „ „	o „	11 „ —	wieczór.
„ z Czerniowiec „	o „	7 „ —	rano.
„ „ „	o „	2 „ 30	w nocy.
„ z Brodów i Złoczowa „	o „	7 „ 24	wieczór.
„ „ „	o „	2 „ 50	w nocy.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa	o g.	9 m. 11	rano.
„ „	o „	12 „ 12	wieczór.
Przychodzą do Lwo. z Brod. i Złocz.	o „	6 „ 53	wieczór.
„ „	o „	2 „ 19	w nocy.

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński.**

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
D. 16. marca.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	253	75	254	50
„ kol. lwow.-czern. Jassy	—	—	—	—	183	—	184	50
„ banku hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 50%	—	—	—	—	117		118	—
„ papiery czerl. po 200 zł. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	70	—
Listy zast. Tow. kred. gal. 5% w. a.	—	—	—	—	80	30	80	75
„ Tow. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	72	25	72	75
Banku hip. gal.	—	—	—	—	88	20	88	70
Gal. zakł. kred. włośc.	—	—	—	—	86	50	87	25
Oblig. indemn. gal.	—	—	—	—	74	—	74	60
„ W. Ks. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księstwa Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. głod. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	—	—	100	50
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kolei lwow.-czerniow. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	78	5	84
„ cesarski	—	—	—	—	5	81	5	87
Napolendor	—	—	—	—	9	86	9	94
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	10	—	10	15
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	90	1	96
„ papierowy „	—	—	—	—	1	62¾	1	63¾
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	83	1	84½
Srebro	—	—	—	—	122	25	123	50

(oprócz kuponu bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 14. marca 1871.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
Pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	67.90	68.10
od kwietnia do października po 5%	68.10	68.25
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	276.—	278.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	276.—	278.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	89.—	89.50
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	95.75	96.—
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	108.75	109.25
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	122.—	122.25
Renty Como po 42 lir. austr.	23.—	25.—
B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.		
Czech	94.—	95.—
Bukowiny	72.25	72.75
Galicyi	74.—	74.50
Niższej Austryi	96.50	97.—
Siedmiogrodu	74.75	75.25
Węgier	79.30	79.80
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	227.—	227.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	258.80	259.—
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	858.—	862.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	725.—	726.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	578.—	580.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	222.25	222.75
Pół. kolej po 1000 zł. w. a.	2137	2142
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	251.75	252.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	181.75	182.25
Tow. kolei żel. państwa po 200 zl. m. k. czyli 500 fr.	394.—	395.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	177.10	177.30
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	106.50	106.70
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	72.—	72.50
Gal. banku hyp. po 6%	88.—	89.—
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	92.90	93.10
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	89.25	89.75
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	(za 100 zł.)	
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	90.75	91.25
„ „ „ „ „ w. a.	87.—	88.—
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	103.50	—.—
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	99.50	100.—

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	164.—	164.50
Clarego po 40 zł. m. k.	32.—	34.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	99.—	—.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	16.—	17.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	33.—	34.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	29.—	30.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.50	16.50
Salma po 40 zł. m. k.	39.—	40.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	27.50	28.50
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	—.—	—.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	122.—	124.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	58.—	60.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22.—	23.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	21.50	22.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w p. n.	103.75	103.90
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	104.—	104.25
Hamburg za 100 M. B.	91.90	92.10
Londyn za 100 ft. szt.	124.90	125.—
Paryż za 100 fr.	—.—	—.—

Kurs złota.

Dukat ces. men.	—.—	—.—
„ peł. wagi	5.86	5.88
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.94	9.94½
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	122.65	122.85

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 16. marca.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	58	30
„ „ w srebrze	68	15
Losy z 1860 roku	95	90
Akcye banku wiedeńskiego	726	—
„ „ kredytowego	267	80
Londyn 10 funtów szterlingów	124	70
Srebro	122	50
Napoleondor	9	93
Dukat	5	86

DZIENNIK URZĘDOWY.

(648 1—3) **Ogłoszenie konkursu.**

Nr. 2888. Celem nadania stypendyum rocznych 90 złr. w. a. z nowo utworzonej fundacyi ks. Feliksa Pniewskiego ogłasza się niniejszem kunkurs.

Stypendyum przeznaczone jest dla młodzieńca, **który**

a) urodzony jest w mieście Gorlicach, z rodziców narodowości polskiej, obrządku rzymsko katolickiego, ubogich obywateli miejskich, gminy Gorlickiej;
b) oddaje się naukom w publicznych szkołach średnich, któregokolwiek zawodu i odznacza się moralnością, pilnością, jakoteż postępami w naukach, nakoniec
c) wsparcia takiego rzeczywiście potrzebuje.

Pierwszeństwo będzie mieć uczeń, który ukończywszy szkołę początkową w Gorlicach, wstępuje do szkoły realnej lub handlowo-przemysłowej.

Nadane stypendyum pobiera uczeń prawidłowo przez lat cztery, traci zaś takowe wcześniej, jeżeli nauki w szkołach średnich ukończy, lub gdy nie czyni zadość wymaganiom obowiązującym ogólnie stypendystów.

Prawo nadawania stypendyum służy założycielowi fundacyi.

Chcący się ubiegać o takowe, winni wnieść podania swoje na ręce Dyrekcyi szkoły, w której nauki pobierają do Wydziału krajowego najdalej do 8. maja 1871. r. i załączyć metrykę chrztu, świadectwo szkolne, świadectwo ubóstwa i poświadczenie od Zwierzchności gminy Gorlickiej, iż są synami tamtejszych obywateli miejskich.

Z Rady Wydziału krajowego królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

We Lwowie dnia 8. Marca 1871.

(651 1—3) **E d y k t.**

L. 907. C. k sąd obwodowy w Nowym Sączu oznajmia niniejszym edyktem Józefowi Janosza Dąbrowskiemu i Wojciechowi Głębockiemu z życia i miejsca pobytu niewiadomym, tudzież tychże możliwym spadkobiercom i prawonabywcom, że Maksymilian i Felicyan Marszałkiewicze przeciw tymże ad praes. 15. lutego 1871 względem ekstabulacyi z dóbr Stronia i Wolicy prawa trzechletnich dzierzawy tych dóbr i smy 15000 złp. pozew wytoczyli, który do ustnego postępowania na dniu 29. czerwca 1871 o godzinie 9. przed południem dekretowany został.

Dla pozwanych jest mianowany kuratorem p. adwokat Dr. Jarosz z substytucyą p. adwokata Dra. Olszewskiego, wzywa się zatem pozwanych, aby u mianowanego kuratora wcześnie się zgłosili. lub sobie innego zastępcę obrali, inaczej skutki z zaniedbania wynikłe sobie sami przypisać będą winni.

Z c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, dnia 28. lutego 1871.

(645 1—3) **E d y k t.**

Nr 8001. C. k. Sąd powiatowy w Żółkwi ogłasza, że w sprawie egzekucyjnej Mojżesza Apfel, przeciw Katarzynie Kruszyńskiej i Teresie Chudzickiej prto. 41 złr. 58 ct. zpn. odbędzie się dnia 20. kwietnia 1871. i dnia 4. maja 1871. o 10. godzinie rano przymusowa licytacya połowy realności l. 114⅖ w Żółkwi położonej na 78 złr. oszacowanej.

Ceną wywoławczą będzie wartość szacunkowa

Chęć kupna mający, składają wadyum 20 złr. w gotówce lub w papierach publicznych.

Połowę ceny kupna złoży nabywca zaraz po licytacyi, drugą połowę zaś w 14. dniach po jej zatwierdzeniu.

Termin do ułożenia łagodniejszych warunków wyznacza się na dzień 25. maja 1871. o 10. godz. rano.

Reszta warunków licytacyi, akt detaksacyi i ekstrakt tabularny można wejrzeć w t. s. registraturze.

O tem zawiadamiają się obie strony, a wierzycieli po wydaniu ekstraktu do tabuli weszłych, na ręce kuratora pana c. k. notaryusza Niemientowskiego.

C. k. Sąd powiatowy.

Żółkiew dnia 30. grudnia 1870.

(635) **Concurs-Verlautbarung.**

Nr 322-L. Sch. R. An der k. k. Lehrerbildungs-Anstalt in Czernowitz mit deutcher Unterrichtssprache kommt mit Beginn des Schuljahres 187½ der Posten eines Hauptlehrers zur Besetzung, für welchen der Concurs bis 15. Mai 1871 ausgeschrieben wird.

Die Bezüge werden nach den Bestimmungen des § 36 des Reichsvolksschulgesetzes vom 14. Mai 1869 (Nr. 62 des R. G. Bl. ex 1869) geregelt werden.

Die Bewerber haben ihre gehörig instruirten Gesuche bis zu dem angegebenen Termine und zwar, wenn sie bereits angestellt sind, im Wege ihrer Vorgesetzten, sonst unmittelbar an den k. k. Landesschulrath des Herzogthums Bukowina zu richten, wobei sie nebst dem Alter, den zurückgelegten Studien, den Sprachkenntnissen und der bisherigen Verwendung im Lehrfache, die Befähigung zum Unterrichte in der deutschen Sprache und in der Erziehungs- und Unterrichtslehre auszuweisen haben.

Ueberdies wäre der Nachweis über die Lehrbefähigung in der Naturgeschichte erwünscht

Vom Bukowinaer k. k. Landesschulrathe.

Czernowitz, am 23. Februar 1871

(583 2—3) **E d y k t.**

Nr. 769. C. k. Sąd powiatowy Rohatyński podaje do powszechnej wiadomości że celem zaspokojenia pretensyi funduszu indemnizacyjnego w kwocie 13 złr. 20 kr. m. k. czyli 14 złr. w. a. z 5% odsetkami i odsetkami zwłoki od każdej w terminie niezapłaconej raty w dniu rzeczywistej spłaty przez c. k. Urząd podatkowy w Rohatynie obliczyć się mającemi, tudzież kosztami egzekucyjnemi w kwocie 5 złr. 34 ct. i 4 złr. 34 ct. w. a. już dawniej przyznanemu i w kwocie 8 złr 60 ct. w. a. obecnie przyznanemu rozpisuje się przymusowa sprzedaż realności Leiby Thalera własnej w Rohatynie pod l. 172 położonej przedmiotu tabularnego nie stanowiącej w drodze publicznego przetargu w trzech terminach to jest: dnia 12. Kwietnia 1871, 10 Maja 1871 i 7. Czerwca 1871 każdą razą o godzinie 10. w Sądzie tutejszym. Za cenę wywołania służy wartość szacunkowa w kwocie 130 zł. w. a. Każden chęć kupienia mający winien złożyć wadium w kwocie 13 złr. w. a. do rąk komisyi licytacyjnej. — Rzeczona realność w pierwszych dwu terminach tylko wyżej lub za cenę szacunkową, na terminie zaś trzecim niżej takowej sprzedaną zostanie. — Protokół gra bieżnego opisania i oszacowania jakoteż bliższe warunki sprzedaży w registraturze tutejszo-sądowej przejrzanemi być mogą.

C. k. sąd powiatowy.

Rohatyn dnia 22. Lutego 1871.

(618 2—3) **E d y k t.**

L. 59334. C. k. sąd krajowy jako handlowy lwowski ogłasza niniejszem, że na żądanie p. Ignacego Galla $^{3}/_{5}$ części realności we Lwowie pod l. $359^{3}/_{4}$ położonej p. Franciszka Szczudłowskiego własnej, na zaspokojenie sumy wekslowej 1500 zł. w. a. z p. n. przez p. Ignacego Galla przeciwko Franciszkowi Szczudłowskiemu prawomocnym wyrokiem z dnia 7go października 1868 l. 52397 wywalczonej w dwóch terminach, t. j. na dniu 28. kwietnia 1871 i na dniu 19. maja 1871, każdą razą o gdzinie 10 przed południem przez publiczną licytacyę, a to pod następującemi warunkami sprzedane zostaną:

Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkowa tychże sprzedać się majacych części realności w kwocie 5668 zł. 56 kr. w. a, niżej której ceny rzeczone części realności sprzedane być nie mogą, zaś jako wadyum 10 część ceny szacunkowej, t. j. kwota 566 zł 80 kr. w. a.

Dalsze warunki licytacyi są do przejrzenia w t. s. registraturze.

O powyższej licytacyi uwiadamia się egzekucyę prowadzącego, egzekuta, wiadomych z miejsca pobytu wierzycieli do rąk własnych, zaś wierzycieli, których miejsce mieszkania nie jest wiadomem, a to Abrahama Brotschinera, Jana Hornunga, Annę Hornung, Jana Pawła Turnera, Matyasza Alder, Amalię Klespe, Karolinę Klespe, Hinde Schönblum, Reiner Klespe, Pawła Rupperta, Jana Hainza, Kele Bardach, Markusa Zausner, Emilię Girtler, Jana Żelichowskiego, Jonasa Baum i Dawida Mischla, dalej wierzycieli, którymby niniejsza licytacyjna uchwała lub która z późniejszych uchwał z jakiegokolwiek powodu wcześnie lub zupełnie nie mogła być doręczoną, naostatek tych wierzycieli, którzyby po dniu 6. października jako dniu wystawienia wyciągu tabularnego realności pod l. $359^{3}/_{4}$ na hipotekę sprzedać się mających części realności weszli, do rąk kuratora pana adwokata Edwarda Hofmana z zastępstwem pana adwokata Dra. Hilbrichta i przez edykta.

Lwów, dnia 4. stycznia 1871.

E d i k t.

Nr. 59334. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird hiemit kundgemacht, daß über Einschreiten des Herrn Ignaz Gall $^{3}/_{5}$ Theile der in Lemberg sub Nr. $359^{3}/_{4}$ gelegenen Realität, welche Eigenthum des Herrn Franz Szczudłowski bilden, zur Hereinbringung der mit dem h. g. Urtheile vom 7. October 1868 Z. 52397 erstiegten Wechselforderung von 1500 fl. öst. W. s. N. G. in zwei Terminen, nämlich am 28 April und am 19. Mai 1871, jedesmal um 10 Uhr Vormittags unter nachstehenden Bedingungen hiergerichts feilgeboten werden.

Zum Ausrufspreise wird der gerichtlich erhobene Schätzungswerth der feilzubietenden Realitätsantheile im Betrage von 5668 fl. 56 kr. öst. Währ. angenommen, unter welcher Summe diese Realitätsantheile nicht verkauft werden. Als Vadium wird der Betrag von 566 fl. 80 kr. öst. W. festgesetzt.

Von den weiteren Bedingungen können die Kauflustigen in der h. g. Registratur Einsicht nehmen.

Von dieser Feilbietung werden beide Streittheile, sämmtliche Hypothekargläubiger, deren Aufenthaltsort unbekannt ist, zu eigenen Händen, hingegen alle diese Gläubiger, deren Aufenthaltsort unbekannt ist, als: Abraham Brotschiner, Johann Hornung, Anna Hornung, Johann Paul Turner, Mathias Alder, Amalia Klespe, Caroline Klespe, Hinde Schönblum, Reiner Klespe, Paul Rappaport, Johann Heinz, Kele Bardach, Marcus Zausner, Emilie Girtler, Johann Żelichowski, Jonas Baum, Dawid Mischel, dann alle diejenigen Gläubiger, denen der Licitationsbescheid oder welch immer den nachfolgenden Bescheide aus was immer für einem Grunde nicht rechtzeitig oder überhaupt nicht zugestellt werden könnte, wie auch jene, welche nach dem 6. October 1870 als dem Tage der Ausfertigung des Grundbuchsauszuges der sub Nr. $359^{3}/_{4}$ gelegenen Realität an die Gewähr der feilzubietenden Realitätsantheile gelangen sollten, zu Händen des bestellten Curators Hrn. Landesadvocaten Dr. Eduard Hofman mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Hilbricht und Edicte verständigt.

Lemberg, am 4. Jänner 1871.

(634 2—3) **Obwieszczenie licytacyi.**

Nr. 558. C. k. Sąd powiatowy w Ropczycach podaje niniejszem do wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi Samuela Biera w ilości 580 złr. a. w. zpn w drodze publicznej licytacyi na trzech terminach dnia 1. Maja 1871, 5. czerwca 1871 i 10. lipca 1871, każdego razu o godzinie 10. przed południem w sali posiedzeń Sądu tutejszego sprzedane będą realności Nr. 2. i 6 w Pstrągowy do egzekutów a to nieobjętej masy spadkowej Samuela Weinfelda i do Sary Weinfeld należące.

Cena wywołania stanowi wartość szacunkową w sumie 540 złr. i 650 złr. w. a. Wadyum wynosi 54 złr. i 65 złr. w. a. Na trzecim terminie realności te i niżej ceny szacunkowej sprzedane zostaną.

Dalsze warunki licytacyi jak równie wyciąg tabularny i akt oszacowania w tutejszym Sądzie przejrzane być mogą.

Z c. k. sądu powiatowego.

Ropczyce dnia 7. marca 1871.

(636 2—3) **Ogłoszenie licytacyi.**

Nr. 3585. Dnia 20 kwietnia 1871. odbędzie się w miasteczku Tłustym, położonem w starostwie Zaleszczyckim, publiczna licytacya w celu sprzedaży tamże znajdujących się stajen skarbowych z zastrzeżeniem zatwierdzenia sprzedaży przez wysokie Ministerstwo skarbu, mianowicie:

1. Stajnię skarbową na 16 koni oznaczoną Nr. I. w mieście przy szosie wiedeńskiej murowaną, pokrytą gontami, z masztarnią, obroczniczą i gruntem pod stajnią w objętości $119^{2}/_{3}$ □°.

2. Stajnię skarbową na 16 koni oznaczoną Nr. II. przy rynku wyższym murowaną, pokrytą gontami, z masztarnią, obrocznicą i gruntem pod stajnią w objętości 105□°.

3. Stajnię skarbową na 16 koni oznaczoną Nr. III. na przedmieściu murowaną, pokrytą gontami, z masztarnią, obrocznicą i gruntem pod stajnią w objętości 115□°.

Cena wywołalna wynosi na stajnię pod Nr. I. 851 złr. $87^{1}/_{2}$ cnt.

Cena wywołalna wynosi na stajnię pod Nr. II. 822 złr. $34^{1}/_{2}$ cnt.

Cena wywołalna wynosi na stajnię pod Nr. III. 810 złr. $57^{1}/_{2}$ cnt.

Do licytacyi przypuszcza się wszystkich, których ogólne ustawy i przepisy od tego nie wykluczają.

Ktoby chciał licytować imieniem drugiego, powinien się wykazać przed komisyą szczególnem pełnomocnictwem sądownie lub przez notaryusza uwierzytelnionem.

Mający chęć licytowania, ma złożyć do rąk komisyi licytacyjnej wadyum w wysokości dziesiątej części ceny wywołania albo w gotówce albo w takich papierach publicznych, jakie według ustaw za kaucyę mogą być przyjęte.

Przyjmują się także pisemne oferty opieczętowane, te mają zawierać:

a) oznaczenie dokładne przedmiotu nabyć się mającego i ceny zań w walucie austryackiej podanej, wyrażając ją cyframi i słowami;
b) oświadczenie wyraźne, że podającemu wiadome są warunki licytacyi i że się im bezwarunkowo poddaje;
c) wadyum w wysokości dziesiątej części ceny wywołania; nakoniec
d) własnoręczny podpis, to jest imię nazwisko i miejsce pobytu podającego.

Oferty pisemne można wnieść do c. k. komisarza straży skarbowej w Zaleszczykach najdalej do 2. godziny popołudniu dnia 19. kwietnia 1871.

Po zamknięciu ustnej licytacyi w Tłustym będą wniesione oferty otworzone.

Zastrzega się prawo wolnego wyboru pomiędzy oferentami.

Bliższe warunki licytacyi przejrzeć można w c. k. nadzorze straży skarbowej w Zaleszczykach, a na dniu licytacyi przy komisyi licytacyjnej w Tłustym.

C. k. powiatowa Dyrekcya skarbu.

Kołomyja dnia 10. marca 1871.

(638 2—3) **E d y k t.**

L. 648. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia niniejszym edyktem p. Zofię Jaworską, że przeciw niej jako współpozwanej Szymon Reibscheid pod dniem 1. lutego 1871 do l. 648 wniósł prośbę o egzekucyjną intabulacyę i sekwestracyę dochodów dóbr Falkowy górnej i dolnej, tudzież Bukowca, w załatwieniu której tak żądana egzekucyjna intabulacya jako też i sekwestracya dochodów wspomnionych uchwałą tutejszo-sądową z dnia 28. lutego 1871 l. 648 na rzecz proszącego dozwolone zostały.

Gdy miejsce pobytu pozwanej Zofii Jaworskiej nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd w celu zastępywania pozwanej Zofii Jaworskiej na koszt i niebezpieczeństwo jej tutejszego pana adwokata Dra. Bersona kuratorem z zastępstwem pana adwokata Dra. Olszewskiego nieobecnej ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanej, aby sądowi tutejszemu o miejscu pobytu swego doniosła lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niej zastępcy udzieliła lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrała i o tem c. k. sądowi doniosła, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyła, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sama sobie przypisaćby musiała.

Z c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, dnia 28. lutego 1871.

(639 2—3) **E d y k t.**

Nr. 972. C. k. Sąd powiatomy miejsk. deleg. Tarnowski uwiadamia niniejszem, iż w dniu 23. marca 1868. zmarł w Tarnowie Wawrzyniec Wisłocki, były komornik, bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia. Między innymi spadkobiercami konkurują także do spadku po ś. p. Wawrzyńcu Wisłockim Franciszek Róczka, Petronela Howańska, Julian Howański, Emanuel Zachaczewski i Adolf Wisłocki.

Gdy miejsce pobytu nadmienionych teraz osób Sądowi nie jest wiadomem, przeto wzywa się tychże, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia 10 lutego b. r., do tutejszego Sądu się zgłosili deklaracyę do spadku wnieśli, w przeciwnym bowiem razie pertraktacya spadku z tymi spadkobiercami, którzy się zgłosili, tudzież z ustanowionym dla nieobecnych spadkobierców kuratorem p. adw. Dr. Kapiszewskim przeprowadzoną zostanie.

Tarnów dnia 10. lutego 1871.

(640 2—3) **E d y k t.**

L. 5222. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Maryanna Teodorowska tudzież Mayer i Chane małżonkowie Bardach wnieśli przeciw masie Michała Cwynarskiego, a względnie tegoż spadkobiercom dnia 28go stycznia 1871 do liczby 5222 pozew o ekstabulacyę z realności pod l. $271^{2}/_{4}$ i $732^{2}/_{4}$ we Lwowie położonych, adnotacyi prawa na rzecz masy Michała Cwynarskiego Dom. 25. pag. 459. n. 4. on. i Dom. 219. p. 305. n. 1. on. uwidocznionej, i o pomoc sądową prosili, w skutek czego dzień sądowy do ustnej rozprawy na 18. kwietnia 1871 o godzinie 10. rano ustanowiony został.

Ponieważ ci spadkobiercy z życia i miejsca pobytu są nieznani, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępowania tychże i na ich koszt i szkodę tutejszego p. adwokata krajowega Dra. Skałkowskiego z zastępstwem przez adwokata krajowego p. Dra. Wolskiego kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanych, aby w należytym czasie osobiście stanęli, lub potrzebne dokumenta ustanowionemu zastępcy udzielili, lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, słowem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. Sądu krajowego.

Lwów, dnia 25. lutego 1871.

(642 2—3) **Ogłoszenie konkusu.**

Nr. 183-pr. Celem obsadzenia opróżnionej posady woźnego przy c. k. Sądzie powiatowym w Tłumaczu z roczną płacą 250 złr. a. w. i prawem posunięcia się na wyższą płacę systemizowaną.

Ubiegający się o tę posadę, mają swoje podania w przeciągu 14 dni po trzeciem zamieszczeniu tego obwieszczenia w Gazecie Lwowskiej do Prezydyum c. k. Sądu obwodowego w Stanisławowie wnieść i w tychże udowodnić, że jako byli wojskowi w cywilnej służbie rządowej już pozostają lub na podstawie ces. rozporządzenia z dnia 19. grudnia 1853. jako aspiranci wojskowi do służby cywilnej rządowej są prenotowani.

Z Prezydyum c. k. Sądu obwodowego.

Stanisławów dnia 13. marca 1871.

(643 2—3) **E d y k t.**

Nr. 638. C. k. Sąd powiatowy w Liszkach zawiadamia Pawła Adamusa z pobytu niewiadomego, iż Piotr Adamus wytoczył dnia 7. sierpnia 1867. do l. 2357 przeciw Pawłowi, Szczepanowi, Maryannie Adamusom, wszystkim podówczas małoletnim, tudzież przeciw Jadwidze i Magdalenie Adamusom, pozew o sprzedaż w drodze działu realności pod l. 43 we Wołowicach. Gdy w toku procesu Paweł Adamus stał się pełnoletnim, a tem samem pisma sporne przez jego opiekę wniesione jego nie obowiązują, przeto w celu przesłuchania go, czy do pism obronnych swej opieki przystępuje lub nie, wyznacza się termin na 10. czerwca 1871. o godzinie 9. przed południem w tutejszym c. k. Sądzie. Ustanawiając w tym celu dla nieobecnego Pawła Adamusa, kuratora w osobie Jana Grzesiaka z Wołowic, wzywa się go, aby w tym względzie zniósł się z kuratorem, lub wskazał Sądowi innego pełnomocnika, któryby w jego imieniu złożył powyższe oświadczenie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Liszki dnia 9. marca 1871.

(653 1—3) **K o n k u r s.**

L. 393-Pr. Opróżniona przy c. k. sądzie obwodowym w Złoczowie posada woźnego z roczną płacą 300 zł. w. a i z prawem posunięcia się na płacę rocznych 350 zł. jest do obsadzenia.

Ubiegający się o posadę tę mają wnieść podania zaopatrzone dotyczącemi dokumentami do Prezydyum c. k sądu obwodowego w Złoczowie w drodze ustawami wskazanej, najpóźniej do dni 14 licząc od trzeciego zamieszczenia niniejszego ogłoszenia w urzędowej części Gazety lwowskiej.

Tylko podania zaliczonych w poczet służby c. k. sądów albo c. k. urzędów, lub też zaliczonych w poczet zaprenotowanych aspirantów c. k. armii mogą być uwzględnieni.

Z prezydyum c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 15. marca 1871.

Z drukarni E. Winiarza.